



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Vincentii Lerinensis Galli, Libellus Verè Avreus Adversus profanas Hæreseōn novationes

Vincentius <Lerinensis>

Coloniae, 1652

Illud Moysi: Tentat vos Dominus si diligatis eum, declarat exemplis Nestorii, Photini, & Apollinaris qui non parvæ tentationi Catholicis exstiterunt. Caput XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55177)

cito deprehendere valeas, dum a
tiqui magisterii ducis præjudicium
nec facile damnare fas ducis, dum
magistri veteris impeditis affectu.

*Illud Moysi: Tentat vos Dominus, quod
ligatis eum; declarat exemplis
istorii, Photini, & Apollinaris
non parvæ tentationi Catholicis
stiterunt.*

CAPUT XVI.

Hic forsitan efflagitet aliquis,
ea quæ sancti Moysi verbis
serta sunt, Ecclesiasticis aliquibus
demonstretur exemplis. Aqua
postulatio, nec diu differenda. Ne
ut à proximis, & manifestis in
piam, qualem fuisse nuper tenta
tionem putamus, cum infelix
Nestorius subito ex ove conversus
in lupum, gregem Christi lacerare
cœpisset; cum eum hi ipsi qui colu
bantur, ex magna adhuc parte
veim crederent, ideoque moribus
ejus magis paterent. Nam quis eum
facile

facile errare arbitraretur, quem tanto imperii iudicio electum, tanto sacerdotum studio persecutum videret? qui cum magno sanctorum amore, summo populi favore celebraretur quotidie palam divina tractabat eloquia, & noxios quoque Judæorum & gentilium confutabat errores. Quo tandem isto modo non cuius fidem faceret, se recta docere, recta prædicare, recta sentire? Qui ut uni hæresi suæ aditum patefaceret, cunctarum hæreseon blasphemias insectabatur. Sed hoc erat illud, quod Moyses ait: Tentat vos Dominus Deus vester, si diligatis eum, an non. Et ut Nestorium prætereamus, in quo plus semper admirationis, quam utilitatis; plus famæ quam experientia fuit, quem opinione vulgi aliquamdiu magnum humana magis fecerat gratia, quam divina: eos potius commemoramus, qui multis profectibus multaque industria præditi, non parva tentationi Catholicis hominibus

nibus exstiterunt: velut apud Pa-
 nonias majorum memoria Photi-
 nus. Ecclesiam Sirmitanam ce-
 tasse memoratur, Vbi cum magno
 omnium favore in sacerdotium fu-
 isset adscitus, & aliquandiu tanquam
 Catholicus administraret: subito
 sicut malus ille Propheta, au-
 aiator, quem Moyses significat, con-
 ditam sibi plebem Dei persuadere
 cepit, ut sequeretur deos alienos,
 id est, errores extraneos; quos ante
 nesciebat. Sed hoc visitatum: illud
 verò perniciosum, quod ad tantum
 nefas non mediocribus adminiculis
 utebatur. Nam erat & ingenij vir-
 bus valens, & doctrinæ opibus ex-
 cellens & eloquio præpotens: qui
 pè, qui utroque sermone copiose
 graviter disputaret & scriberet: quod
 monumentis librorum suorum ma-
 nifestatur, quos idem partim Græco
 partim Latino sermone composuit.
 Sed benè, quod commissa ipsi ore
 Christi multum pro Catholica fide
 vigilantes, & cautæ, cito ad promo-
 nenti

nentis Moyſi eloquia respexerunt,
 & Prophetæ atque paſtoris ſui licet
 admirarentur eloquentiam, tenta-
 tionem tamen non ignorarunt.
 nam quem antea quaſi arietem gre-
 gis ſequebantur, eundem deinceps
 veluti lupum fugere ceperunt. Ne-
 que ſolum Photini, ſed etiam A-
 pollinaris exemplo iſtius Eccleſia-
 ſtica tentationis periculum diſci-
 mus, & ſimul ad obſervandæ dili-
 gentius fidei cuſtodiam commone-
 mur. Etenim ipſe auditoribus ſuis
 magnos actus, & magnas genera-
 vit anguſtias: quippe cum eos huc
 Eccleſiæ traheret auctoritas, huc
 magiſtri retraheret conſuetudo: ſic
 inter utraque nutabundi & fluctu-
 antes, quid potius ſibi ſeligendum
 foret, non expendunt. Sed forſi-
 tan ejuſmodi ille vir erat, qui di-
 gnus eſſet facile contemni. Imò ve-
 ro tantus ac talis, cui nimium cito
 in plurimis crederetur. Nam quid
 illo præſtantius acuminè, exercita-
 tione, doctrina? quàm multas ille

hæreses multis voluminibus oppre-
 serit, quot inimicos fidei confuta-
 verit errores, indicio est opus illud
 triginta non minus librorum no-
 bilissimum ac maximum, quo
 sanas Porphyrii calumnias magno
 probationum mole confudit. Le-
 gum est universa ipsius opera com-
 memorare, quibus profecto sum-
 mis ædificatoribus Ecclesiæ pare-
 se potuisset, nisi prophana illa hæ-
 reticæ curiositatis libidine, novum
 nescio quid invenisset, quo con-
 ctos labores suos velut cujusdam
 præ admixtione fœdaret, & doctri-
 na ejus non tam ædificatio, quam
 tentatio potius Ecclesiastica diceretur.
 Hic à me forsitan deponatur
 ut horum quos supra commemora-
 ravi, hæreses exponam: Nestoriana
 scilicet, Apollinaris, & Photini. Hoc
 quidem ad rem; de qua nunc agi-
 mus non attinet: propositum etenim
 nobis est, non singulorum erro-
 res persequi, sed paucorum exem-
 pla proferre, quibus evidenter ac-
 peripi

perspicuè demonstro, ut illud quòd
 Moyses ait : Quia scilicet, si quando
 Ecclesiasticus aliquis magister, &
 ipse interpretandis Prophetarum
 mysteriis Propheta, novi quiddam
 in Ecclesiam Dei tentet inducere, ad
 tentationem id nostram fieri pro-
 videntia divina patiatur.

*Quid sentiant memorati heretici Ne-
 storius, Photinus & Apollinaris.*

CAPUT XVII.

UT ILLI igitur fuerit in excursu,
 quid supra memorati heretici
 sentiant, breviter exponere, id est,
 Photinus, Apollinaris, Nestorius.
 Photini ergo facta hæc est: Dicit
 DEUM singulum esse, & solitarium,
 & more Judaico confitendum: Tri-
 nitatis, plenitudinem negat neque
 ullam DEI Verbi aut ullam Spiri-
 tus sancti putat esse personam Chri-
 stum verò, hominem tantummo-
 do solitarium adserit, cui princi-
 pium adscribit ex MARIA, & hoc
 omnibus modis dogmatizat, solam